

Suzannas øjne

Frederikke Jul Vedelsby

I sit køkken¹ har Suzanna² tre ure, der tikker samtidigt. *I love listening to clocks, I listen to all the clocks, three clocks at the same time* siger hun. To af urene er med fugle, der ved hver time siger forskellige fuglelyde, så hun ved hvad klokken er.³ Suzanna fortæller *There are two things I would love to see, if I could see. The first is to go to the museum and see art, and the second is to look through a telescope and see the stars and the planets. That sounds just magnificent.*

Suzanna ved ikke, hvor hun har lagt sine øjne.⁴ Som spæd fik hun øjne, men måtte snart miste dem til kræft. Siden har hun haft forskellige øjne⁵ og endnu flere perceptuelle tillokkelser. Hun fortalte mig, at hun ofte har oplevet, at noget, inden det skete, allerede var ankommet til hende.

(1) Den 31. januar, 2020.

(2) Vi mødte hinanden på et *farmers market* i 2017, hvor hun spillede guitar og sang. Hun er blind og synger på forskellige sprog, også sange på sprog hun ikke kan tale, men hun har lært at synge ved at lytte til forskellige kanaler på sin Victor Stream. Når vi ses, går vi ture på stranden eller i området omkring hvor Suzanna bor.

(3) "Tidens faser er kun udtryk for stadier af en bevægelse. Hvert sekund af bevægelsen rummer fortsættelsen i sig. Hvis du med alle sjælens og tankens kræfter ompspænder og gennemlever dit eget øjeblik, er du med i det ny". Paul La Cour, fragmenter af en dagbog, (København: Gyldendal 1948), 169.

(4) Februar 2020.

(5) Kapsler med håndmalede iris og pupil.

Suzanna skal have lavet nye øjne. Manden der laver hendes øjne *is a highly appreciated eye maker, with a high reputation*. I sine nye øjne, vil hun gerne have, at han maler noget guld ind i, for hun elsker guld. Han siger, at det kan han ikke, at det vil ødelægge hans *reputation*. Hun siger, at hun kan lade være med at fortælle, at det er ham, der har lavet dem, hvis nogen spørger, men han nægter og siger, han kan lave dem gul-grønne, hvis hun vil. Hun tænker, at det jo er hendes øjne, hende der skal bære dem, men lader ham lave de gul-grønne.⁶

Suzanna fortæller om en tilbagevendende drøm, hun har, hvor hun tager elevatoren ned og stiger ud, og pludselig er hun et andet sted, hun ikke ved, hvor er. *Lost*.

Da hun var ude at svømme, svømmede hun ind i mængden af tang, der svajer i sin rytme, hun bevægede sig med det som en havfrue, siger hun. På armene har hun havfruer, søstjerner, alfer, søheste tatoveret og en stor guldsmed på brystet. Suzanna siger, da vi sidder i en taxa på vej til stranden for at gå tur: *I like the morning and the night. I love the night, quiet, and nature is able to fix itself before we mess it up again.*⁷

*My friend always ran into trouble. She dreamt that a mirror broke, and the same night in the middle of the night she woke up by her mirror falling down from the wall breaking. She didn't sleep the rest of that night. The next morning she got up and glued all the pieces together.*⁸

(6) Fortæller Suzanna, 7. februar, 2020.

(7) 7. februar, 2020.

(8) Fortæller Suzanna, februar 2020.

The stars would be first and then the city would be second, siger Fanny⁹ og refererer til en drøm hun har haft, hvor by og stjerner flipper og bytter plads.

Where does all this come from, siger hun som kommentar til sin egen drøm.

How does that work? You can't understand it, you can't! It's just amazing, siger Suzanna om det, hun oplever. Folk der siger den samme sætning samtidigt, men i forskellige samtaler, ord hun læser i sin bog idet kvinden ved bordet ved siden af, på caféen, siger det samme, toget der kører ind på perronen og hviner med den samme tone, som hun netop har spillet på sin guitar. Hendes kærestes stemme og navn for hendes indre inden de mødtes.

Did you know it was him when you met him? spørger jeg. *Yes ...! I mean, maybe not right away, but when I thought about it, yes, I knew – it was him!*

*It's the morning of my life*¹⁰, *I like that idea* siger Daniel¹¹. Han siger, at han ikke er som sin far. Han kan ikke, på den måde som sin far, lide at præstere. Han er en *caring man*, siger han. Og har hele sit liv været i et fag, hvor han udøvede *care*. Han ville finde en figur, han kan se op til, det er svært for ham at finde, men så støder han på en Gud, der er en mand med bryster, der giver mælk. Det gør ham glad og tryk.

Suzanna giver mig et blad uden noget på, det er et nyhedsbrev fra biblioteket for blinde. Det er kvadratiske stykker papir præget af de små prikker, der udgør blindskrift og klipset i hjørnet. Det er blankt, og hun siger, at jeg måske kan tegne på det?¹²

(9) Vi mødte hinanden på en café i samme by som jeg mødte Suzanna. Fanny bor permanent på hotelværelse og afholder jævnligt loppemarkeder og variety-shows på lokale gallerier. På sit værelse har hun installeret klaver og mikrofon.

(10) Nina Simone, "In the morning", 1968, track #3 on *Angel of the morning, the best of Nina Simone*, Sony Music entertainment, 2009, CD.

(11) Vi mødte hinanden på den anden side af broen fra hvor jeg mødte Suzanna, til en danseworkshop på Mountain Home Studio med Anna Halprin. Han er pensioneret og har arbejdet som preschool teacher og var hjemme med børnene.

(12) 31. januar, 2020.

Da jeg kommer hjem til huset på toppen af bakken, med brænde-ovn og fladt tag man kan gå op på, som jeg kalder hjem, når jeg er her, deler jeg papiret ud i strimler, samler dem igen og laver en tegning.

Da jeg ser Suzanna igen, efter en lang dag hvor hun har sunget på et *farmers market* i Burlingame, viser jeg hende tegningen.¹³

Ah you changed the order of the letters, which makes it even more interesting. Jeg spørger, om hun vil læse tegningen, og hun bevæger fingrene hen over den og de små prikker og siger:

It's a collage of words . . . and letters, some of them are upside down but it doesn't matter, because you know, now it has become something different—here it says . . . programmes, I see the word "programmes." Here it says . . . interesting. . . here it says "musician." Oh, here is the word "brought" B-R-O-U-G-H-T . . . Into . . . brought into. Here is the number 10.30 and here is an "N." And here it says "shake," or—"make," it says "make." Here it says N-R like "number." Its lovely, very interesting. Oh, here's the word "your" Y-O-U-R. It becomes something different. I wish I could see it. Here—we would have to turn it around—it says "friends."

(13) 2. februar, 2020.